

IN MEMORIAM

Mujo Koštić
(1947–2024)

Husein Sejko Mekanović

sejko.hm@gmail.com

Muamera Smajić

muamera.smajić@nub.ba

Dženana Tuzlak

dzenana.tuzlak@nub.ba

U decembru 2024. godine napustio nas je Mujo Koštić, profesor historije, bibliotekar, bibliograf, arhivista, istraživač, kolega, prijatelj i veliki čovjek.

Iako mi je Mujino zdravstveno stanje već godinama bilo poznato (barem u obrisima), njegova smrt je došla iznenada. Prilikom svakog susreta ili telefonskog razgovora govorio mi je da ide nabolje te da ćemo se, nakon njegovog oporavka, opet družiti uz kahvu, ispod zidina srednjovjekovnog dvorca Vrnograda, u Vrnograču. Tako je i bilo u novembru 2023. godine, kada sam povodom Dana državnosti Bosne i Hercegovine, na predavanju u Osnovnoj školi u Vrnograču predstavio naš zajednički rad objavljen u slovenskom stručnom časopisu Na fronti: revija za vojaško zgodovino.¹ Bio je presretan nakon objave rada u kojem smo identificirali njegovog djeda Mehu Kasupovića (1888–1944) i mojeg pradjeda Omera Mekanovića (1889–1978) na zanimljivoj fotografiji iz austrijskog državnog arhiva, snimljenoj 18. 8. 1915. godine, na padinama brda Sabotina kod Gorice, u blizini današnje državne granice Italije i Slovenije.

Mujo Koštić rođen je 1947. godine u Vrnograču. Završio je gimnaziju u Velikoj Kladuši, a na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu diplomirao je 1973. godine te stekao zvanje profesora historije. Bio je zaposlen u gospodarskom gigantu “Agrokomercu”, na području Velike Kladuše. Krajem osamdesetih godina seli se u Sarajevo. Od 1993. godine

radi u Nacionalnoj i univerzitetskoj biblioteci Bosne i Hercegovine kao rukovodilac Odjeljenja za smještaj i zaštitu knjige, a od 1999. kao referent za staru periodiku. Od 2008. godine pa sve do penzije radio je u Historijskom arhivu Sarajevo, Odsjek za naučno-istraživačku i kulturno-obrazovnu djelatnost.

Autor je više značajnih bibliografskih izdanja, među kojima su i *Bibliografija Bosniace objavljene od 1941. do 1945. godine: izdanja u vrijeme NDH*, objavljena u Sarajevu 2007. godine, zatim *Bibliografija Bosniace objavljene 1941.–1945. godine: izdanja u Narodnooslobodilačkom ratu*, koju je u koautorstvu s Dženanom Tuzlak publikovao 2009. godine. Iste godine objavio je i *Bibliografiju zakona i drugih pravnih akata Bosne i Hercegovine objavljenih u časopisima i novinama i štampanih u Vilajetskoj štampariji do 1878. godine*. U 2019. godini objavljena je njegova *Bibliografija bosansko-hercegovačkih kalendara, almanaha, godišnjaka, zbornika, šematizama, spomenica i adresara. Knj. 1* (saradnici u izradi: Dženana Tuzlak, Dragana Bogdanović i Azra Smajić Gačević).

Autor je i monografije *Osnovna škola u Vrnograču 1880.–2000. godine* koju je uradio zajedno s Ibrahimom Ikanovićem, a koja je štampana u Vrnograču 2001. godine. Kao rezultat njegovog višegodišnjeg, istrajnog leksikografskog rada 2020. godine objavljen je *Leksikon učitelja i učiteljica osnovnih škola u Sarajevu od 1878. do 1918. godine*. U predgovoru ovog značajnog leksikona Ivan Anđelić veoma pohvalno piše o autorovom “filigranskom vezu imena, mjesta, pojava, društvenih sistema i država” te ističe

¹ Koštić, Mujo; Husein Mekanović. Meho Kasupović in Omer Mekanović – “Ljuta krajišnika” na Sabotinu. // Na fronti: revija za vojaško zgodovino, št. 16 (nov. 2023), str. 78-82.

da je to “djelo koje nudi pregled ljudi koji su stvarali i oblikovali život novih naraštaja u integraciji svega što je dobro i na Istoku i na Zapadu”. Osim ovih monografija, autor je i više radova iz oblasti prosvjete, školstva i kulturne historije. Pisao je i članke posvećene Slovincima u Sarajevu i Velikoj Kladuši. U svim ustanovama u kojima je radio, i u bibliotekarstvu i u arhivistici bio je prepoznat kao izuzetno vrijedan, profesionalan, pedantan, sistematičan i odgovoran istraživač, pouzdan saradnik u različitim stručnim poslovima i projektima. Posebno se isticao kao veliki stručnjak u pripremama izložbi. Svoja iskustva je rado dijelio s mlađim kolegicama i kolegama. Krasile su ga i najbolje ljudske osobine, uvijek je bio spreman pomoći, ohrabriti radne kolegice i kolege svojom vedrinom, duhovitošću i životnom mudrošću. Bio je omiljen i cijenjen kolega i prijatelj, iskrena i plemenita duša.

Kolega Mujo Koštić ostat će upamćen i kao pravi Krajišnik koji je volio svoj zavičaj, uvijek mu se rado vraćao i nesebično brinuo za kulturno-histo-

rijske spomenike Vrnograča i okoline. Njegov istraživački rad otvarao je nova saznanja o lokalnoj historiji i kulturnoj baštini. Ostaje zabilježen i Mujin izuzetan doprinos istraživanju historijata obnovljene džamije u Vrnograču, sagrađene između 1933. i 1935. godine, o kojoj je do tada postojalo vrlo malo podataka.

Penzionerske dane provodio je u svome Vrnograču, u neumornom istraživanju, pisanju stručnih radova, druženju s dragim ljudima i brizi o svom psu Baraku, a ritam svakodnevnice prekidale su posjete porodici u Sarajevu, odlasci do Gradske biblioteke u Velikoj Kladuši te povremeni kraći izleti. Pomno je pratio i različita društvena događanja, izložbe i promocije knjiga. Njegov odlazak veliki je gubitak za njegovu porodicu, suprugu, djecu, unuke, ali i njegove prijatelje, radne kolegice i kolege, saradnike koji su ga iznimno voljeli i cijenili.

Njegov doprinos historiji, bibliotekarstvu, bibliografiji i arhivistici Bosne i Hercegovine ostaje trajna vrijednost za generacije koje će doći poslije nas.